

2. Розпорядження Кабінету Міністрів України від 1 грудня 2010 р. N 2154 «Про затвердження плану заходів з проведення Національної кампанії «Стоп насильству!» на період до 2015 року».

3. Ковальова Олена Володимирівна. Діяльність служби дільничних інспекторів міліції щодо попередження насильства в сім'ї : Дис... канд. наук: 12.00.07 - 2008.

4. Насильство в сім'ї та діяльність ОВС щодо його подолання: навчально-методичний посібник для курсантів вищих навчальних закладів МВС України /Укладачі: Запорожцев А.В., Лабунь А.В., Заброда Д.Г., Басиста І.В., Дроздова І.В., Брижик В.О., Мусієнко О.М. – Київ, 2012. – 246с.

~До питання гендерних детермінант вчинення насильства у сім'ї~

Басиста І.В., професор кафедри кримінально-правових дисциплін та оперативно-розшукової діяльності Прикарпатського факультету Національної академії внутрішніх справ, доктор юридичних наук, доцент

Археологічні, етнографічні та фольклорні матеріали свідчать, що давні слов'яни та інші народи, які населяли ці терени до них, мали у своїх пантеонах жіночі божества, а жінки відігравали важливі ролі у відправленні релігійних культів. Утім варто розрізняти вшанування жінки на рівні символічному та на рівні соціальному. Поцінювання жіночого начала як джерела життя у певному соціокультурному середовищі не має нічого спільного з реальними правами, повноваженнями та можливостями жінок у цьому суспільстві. Християнські культури Європи є для цього добрим прикладом: у багатьох країнах вельми популярний культ Богоматері сторіччями чудово уживався з наскрізь мізогіністськими суспільними інституціями, правовими нормами та мораллю, які дискримінували, маргіналізували, понижували жінку проти чоловіка [1].

Параметри, за якими люди оцінювали та продовжують

оцінювати і сприймати свою гендерну роль, частково є фізичними, а частково – соціокультурними. Маскулінні і фемінні елементи наявні у кожній людині, навіть якщо її домінуюча ідентичність більш схильна до того чи іншого типу. Тому відмінності в поведінці між чоловіками і жінками носять здебільшого кількісний характер. Гендерний конструкт створюється на основі взаємодії біологічних, психологічних, соціальних, економічних, політичних, етичних, етнічних, правових, історичних, релігійних та духовних факторів і є важливим елементом не лише особистої, але й суспільної культури. А тому феноменологія гендера надзвичайно варіабельна, різноманітна й багатовимірна [2, с.94-96].

Важко назвати область людських відносин, яка була би оповита такою масою міфів і забобонів, як відносини чоловіки і жінки. Між тим мало кому не хотілося б дізнатися про це більше: адже гендерними відносинами просякнуте все наше життя не тільки в родині, але й на роботі, у дружніх компаніях загалом, скрізь, на всіх соціальних майданчиках, де люди взаємодіють один з одним. Тут, напевно, треба все-таки сказати кілька слів про те, що таке «гендер». Хоча це слово стає все більше і більше поширеним вже не тільки в наукових колах, але і в засобах масової інформації. Термін «гендер» являє собою транслітерацію англійського слова, що означає граматичний рід, чоловічий чи жіночий. Вперше у позалінгвістичному контексті цей термін був використаний психологом Робертом Столлером, який у 1968 році видав роботу під назвою «Стать і гендер» («Sex and Gender»). Сенс такого поділу термінів полягав у тому, щоб відокремити соціальні значення «мужності» і «жіночності» від біологічних статевих відмінностей [3, с. 8].

На сьогоднішній день в Україні відповідно до ст. 24 Конституції України громадянам держави гарантуються рівні права незалежно від статі, чоловіки і жінки мають рівні можливості реалізації своїх прав та свобод. Принцип рівних

прав чоловіків і жінок закріплений і в інших нормативно-правових актах, зокрема Сімейному кодексі, Кодексі законів про працю, Цивільному і Цивільно-процесуальному кодексах, Кодексі про адміністративні правопорушення, Кримінальному і Кримінальному процесуальному кодексах України тощо. З 2005 року діє Закон України «Про забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків». Але, незважаючи на це, реальне становище чоловіків та жінок відрізняється майже в усіх сферах життя. Відмінність у суспільному становищі чоловіків і жінок є причиною специфічних насильницьких дій, які об'єднуються поняттям «гендерне насильство». Це поняття охоплює такі насильницькі дії проти особи, причиною яких є стать жертви насильства, а також визначені суспільною думкою ролі людей та їхня очікувана поведінка. Це поняття включає насильство в сім'ї, а також інші насильницькі дії, такі, як сексуальне насильство, примусова проституція, сексуальні домагання на роботі тощо [4, с.23].

До домінантних соціально-психологічних чинників гендерного насильства в сім'ї можна віднести хибі комунікації: панування патріархальної моделі, прорахунки виховання, асиметрія у розподілі домашніх обов'язків, різні цінності та установки, висування необґрунтованих і надмірних вимог, неврегульованість питань розподілу бюджету, авторитарність членів родини. Домінантні індивідуально-особистісні фактори лежать насамперед у площині психічних відхилень і вад фізичного стану особи, досвіду виховання та соціалізації [5].

Всі вище означені аспекти гендерно-детермінованого насильства у сім'ї вимагають не лише подальших глибоких наукових, прикладних досліджень, а й зміни суспільних стереотипів, вироблення загального механізму протидії цьому ганебному, протиправному явищу.

Список використаних джерел:

1. Оксана Кісь. У суспільстві домінують дві моделі жіночності [Електронний ресурс]. – Режим доступу: [http:// ZAXID.NET](http://ZAXID.NET) 17.08.2009 р.

2. Зоя Юрченко. Соціально-психологічні детермінанти насильства щодо особистості у сім'ї / Юрченко З.// Психологія особистості. – 2010. – № 1. – С.94-102.

3. Белянин А.В. Гендер для «чайников»-2: пособие / Белянин А.В., Жидкова Е.М., Здравомыслова Е.А. и др.// Москва: «Звенья». – 2009 г. – 246 с.

4. Насильство в сім'ї та діяльність органів внутрішніх справ щодо його подолання: навчально-методичний посібник для курсантів вищих навчальних закладів МВС України /Укладачі: Запорожцев А.В., Лабунь А.В., Заброда Д.Г., Басиста І.В., Дроздова І.В., Брижик В.О., Мусієнко О.М. – Київ, 2012. – 246 с.

5. Бова А.А. Модель факторів, що обумовлюють насильство в сім'ї [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.politik.org.ua/vid/magcontent.php3?m=8&n=54&c=1152>

~Застосування переговорів при протидії окремим категоріям злочинів~

~Zastosowanie negocjacji w przypadku wystąpienia wybranych kategorii przestępstw~

Голота Б. (Gołota B.), викладач Вищої школи поліції в м. Щитно (Республіка Польща), підінспектор поліції

У доповіді розкрито значення переговорів та місце переговорного процесу при здійсненні протидії окремим видам злочинів. Наведено приклади діяльності поліції Польщі у сфері протидії торгівлею людьми, запропоновано алгоритм дій при переговорах під час ускладнення ситуації при затриманні злочинців.

Negocjacje występują wszędzie, gdzie mamy do czynienia ze sprzecznością interesów i koniecznością ich pogodzenia [1].

Jest wiele wykładni definicji negocjacji w literaturze przedmiotu. Termin *negocjacje* ma swój łaciński źródłosłów i pochodzi od słowa *negotium*, co oznacza interes, zobowiązanie, trudną sprawę. Przez pojęcie negocjacji należy rozumieć proces komunikacyjno-decyzyjny, w którym strony dobrowolnie starają